

အနတ္တလက္ခဏသုတ် မြန်မာပြန်

အမွန်း	မဟာသတ္တရာဇ် ၁၀၃-ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့၌ ဗာရာဏသီမြို့အနီး ဣသိပတန အမည်ရသော မိဂဒါဝန် ရဂုံသာမော ဘေးမဲ့တော၌ ဓမ္မစကြာ ဒေသနာဦး တရားထူးကို ဟောမြှောက်တော်မူပြီး၍၊ ထို ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ တည်းဟူသော ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးတို့အား နေ့ရက်အစဉ် ထေအစဉ်ဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်စေပြီး၍၊ ဝါဆိုလဆုတ် ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ ငါးပါးသောမထေရ်တို့ အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက်ရောက်စေခြင်းငှာ အကြင် အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီ။ တရားနာဖက် သမဂ္ဂပေါင်း အို...သူတော်ကောင်းတို့၊ ထိုအနတ္တ လက္ခဏသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ကို ပီပြင် ပြတ်သား ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်ကြပါကုန်စို့။	
နိဒါန်း	အရှင်ဘုရား ကဿပ။ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်မှ ဤသို့ ကြားနာအပ်ပါသည် ဘုရား။ အခါတပါး၌ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်အနီး ရှေးခါ ခေတ်ဟောင်း ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ သက်ဆင်းရာ၊ သားသမင် အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝန် တောကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုသို့ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောဏ္ဍည၊ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိ ဟု ငါးပါးအစု ရှိကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား “အရှင်ဘုရား” ဟု ပြန်လည် လျှောက်ထားကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုစကားကို မိန့်တော်မူ၏။	
ခန္ဓာ ၅-ပါး အတ္တ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြကာ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ၅ပါးအား မေးမြန်း	ရုပ်သည်	၁၊ အတ္တကောင်မဟုတ်။ ၂၊ ဟုတ်ခဲ့ပါမူ - မိမိအား နှိပ်စက်ဖို့ရာ မဖြစ်လေရာ။
	ဝေဒနာသည်	၃၊ ဟုတ်ခဲ့ပါမူ - ဒီလိုအကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလို အဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့ဟု စီမံခန့်ခွဲ၍လည်း ရလေရာ၏။
	သညာသည်	၄၊ အမှန်အားဖြင့်ကား - အတ္တကောင်မဟုတ်သောကြောင့်သာလျှင် မိမိအား နှိပ်စက်ဖို့ရာလည်း ဖြစ်နေချေ၏။ ၅၊ - ဒီလိုအကောင်းချည်းဖြစ်ပါစေ၊ ဒီလိုအဆိုးတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့ဟု စီမံခန့်ခွဲ၍ မရဘဲ ရှိချေ၏။
	သင်္ခါရသည်	၆၊ - မြဲသလော၊ မမြဲသလော? <i>မမြဲပါဘုရား။</i>
	ဝိညာဏ်သည်	၇၊ - ဆင်းရဲလော၊ ချမ်းသာလော? <i>ဆင်းရဲပါဘုရား။</i> ၈၊ - ငါ့ခန္ဓာဖြစ်၏။ ငါဖြစ်၏။ ငါ့အတ္တဖြစ်၏ ဟု ရှုမြင်မှတ်ထင်ရန် သင့်လျော်ပါမည်လော? <i>မသင့်လျော်ပါဘုရား။</i>
ပညာဖြင့် ရှုကျင့်ရန် သင်ကြား	ရုပ်ကို	၁၊ အတိတ် ဖြစ်စေ ၂၊ အနာဂတ် ဖြစ်စေ ၃၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်စေ
	ဝေဒနာကို	၄၊ ကိုယ်တွင်း ကဖြစ်စေ ၅၊ ကိုယ်ပ ကဖြစ်စေ
	သညာကို	၆၊ အကြမ်း ဖြစ်စေ ၇၊ အနု ဖြစ်စေ
	သင်္ခါရကို	၈၊ အယုတ်အညံ့ ဖြစ်စေ ၉၊ အကောင်းအမြတ် ဖြစ်စေ
	ဝိညာဏ်ကို	၁၀၊ အဝေး ဖြစ်စေ ၁၁၊ အနီး ဖြစ်စေ “ငါ့ခန္ဓာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ်၊ ငါ့အတ္တမဟုတ်” ဟု ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရ၊ အားထုတ်ရမည်။
ရလာဒ် နိဂုံး	ထိုသို့ ရှုမြင်၍ အမှန်ကို ပြည့်စုံ သိမြင်သော ဘုရားတပည့် အရိယာသာဝကသည်	
	ရုပ်၌လည်းကောင်း၊	မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့ လေတော့၏။
	ဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊	မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့ လေတော့၏။
	သညာ၌လည်းကောင်း၊	မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့ လေတော့၏။
	သင်္ခါရ၌လည်းကောင်း၊	မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့ လေတော့၏။
	ဝိညာဏ်၌လည်းကောင်း	မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့ လေတော့၏။
	ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်	တပ်မက်ခြင်းကင်းကာ အရိယာဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။
	တပ်မက်ခြင်းကင်းကာ အရိယာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့်	ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်လေတော့၏။
	ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်လျှင်	“ငါသည် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သွားပြီ” ဟု ဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြစ်လေတော့၏။ “ဘဝသစ်ဖြစ်မှု ကုန်ပြီ။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပေပြီ။ မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပေပြီ။ မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ တစ်ပါးသောပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပြီ။ ” ဟု ဆင်ခြင်လျက် သိမြင်ဆုံးဖြတ်လေတော့၏။